

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților

Îmi aștern pacea Mea dumnezeiască peste tine, iubitul Meu popor. Vin la tine, fiule, și lucrez de deasupra ta și Mă fac cuvânt în calea ta și Mă dau ție spre hrană, ca să crești, iubitul Meu copil, și să Mă mărturisești pe Mine, Domnul Dumnezeuul tău, Care locuiește întru cele cerești, și ca să fii tu cerul Meu de domnie, cerul Meu cel de la sfârșitul răului care a venit de la neascultarea omului.

Sunt cu tot cerul sfânt în sărbătoare de sfinți peste poporul Meu cel mic, care este din români. Sunt cu Avraam, și cu el sunt toți cei ce își au odihna în sânul acesta de odihnă, care se numește Ierusalimul cel de sus. Eu sunt Dumnezeuul celor vii, al lui Avraam, Isaac și Iacov, și până la tine, fiule Israele care ai fost făgăduit lui Avraam, Israel cel din făgăduință, cel din cuvânt ieșit. Eu sunt Dumnezeuul lui Verginica, cea purtată pe brațe de sfinți și de prooroci, că la nașterea ei, în ziua aceea, aflaseră de la Mine toți sfinții că se naște o nădejde care va fi numită trâmbița lui Dumnezeu cea dinaintea arătării în slavă a Domnului, Cel înălțat în slavă. Ea s-a născut în duminica tuturor sfinților și a fost împodobită pentru Mine, că ea M-a purtat pe Mine în ea, și din acest rug am cuvântat și am născut un popor prin cuvânt și am lucrat planul Meu pe pământ, și mare pildă a fost această lucrare, și am numit-o trâmbița a șasea, după Scripturi. Și l-am făcut pe om în această vreme, pe omul cel ce este azi cu Dumnezeu, pe tine, poporul Meu, te-am întocmit în vremea Mea cu Verginica, și această lucrare se numește ziua, fiule, ziua în vreme de noapte, căci «*la Domnul, o mie de ani e ca o zi*», după cum este scris în Scripturi; la Dumnezeu, dar nu la om, nu cum zice omul științei. Poporul Meu, să nu zici și tu ca lumea, tată. Eu când am făcut cerul și pământul și tot ce este văzut și nevăzut, am lucrat șase zile, și apoi M-am odihnit. Dar tu să nu zici ca omul ispititor peste facere, și să știi că măsura cea omenească este așa cum a lăsat-o Dumnezeu și nu mai mult. Să știi, poporul Meu, că măsura zilei în vremea facerii a fost măsura cea care este întocmită, cea care mărturisește până azi peste ziua, peste măsura care se numește o zi, o seară și o dimineață. Dar omul care a făcut timpul peste el a lungit ziua, le-a lungit pe toate, și omul cel ieșit din om nu mai vorbește ca Dumnezeu, căci Dumnezeu așa a zis: «*A fost o seară și o dimineață*», și s-a numit ziua această măsură dumnezeiască, așa precum și azi o seară și o dimineață măsoară ziua care s-a întocmit în vremea facerii. Omul se frământă, omul care ispitește se frământă, și frământându-se, schimbă tainele lui Dumnezeu și le înțelege ca un om, și omul a pierdut măsura cea dumnezeiască din vremea facerii. Ziua este măsurată prin dimineață și prin seară, și această taină se numește ziua, iar cuvântul noapte nu este tot una cu cuvântul seară, care face parte din cuvântul ziua.

Fiilor, ziua își are măsură dumnezeiască, și omul spune minciuni peste această taină a zilei de la început. Eu șase zile am lucrat facerea, iar în ziua a șaptea M-am odihnit de cele ale facerii și am sărbătorit facerea privind la ea. Priveam peste ea și Mă odihneam privind, dar omul Mi-a stricat bucuria și M-a întristat.

Nu înțelege omul tainele Mele, nu înțelege, tată, omul fără Dumnezeu, dar tu să fii cu Dumnezeu, copilul Meu, căci Eu prin cuvânt te-am întocmit, și ți-am dat har și înțelepciune ca să știi ca Dumnezeu și nu ca cei de pe pământ care învață fără Dumnezeu. Vezi tu, poporul Meu, de ce am zis Eu prooroc de al lui Dumnezeu, și prooroc mincinos? Proorocul lui Dumnezeu Îi slujește lui Dumnezeu și poruncilor cerești și are de la Dumnezeu. Proorocul mincinos își slujește trupului său și duhului său, nu Duhului lui Dumnezeu, și acela vorbește din duhul său. Ție, poporul Meu, ți-am spus să citești Scriptura ca să vorbești din Duhul lui Dumnezeu și să te deprinzi din această vorbire cerească. Eu așa ți-am spus, să slujești după poruncile puse de

Dumnezeu și să iei de la Dumnezeu vorbirea ta. Ai învățat carte de la om, așa a fost lucrarea robiei, dar acum te-am chemat la libertate și te-am luat ucenic ca să-Mi slujești Mie și Duhului Sfânt și vorbirilor cerești, fiule. Uită-te la tine când nu Mă asculți și când vorbești cu lumea și ca lumea. Atunci Duhul Meu Se depărtează de la tine, și tu nu cunoști. Iată ce este noapte. Noapte este lipsa Duhului Domnului din vederea omului, și noaptea a umplut cu golul ei peste tot și l-a înșelat pe om.

Mare taină este omul lui Dumnezeu în timp, proorocul lui Dumnezeu în vreme. Acela se hrănește cu Scripturile și cu Duhul Cel de la Dumnezeu, împlinindu-L în el prin ascultare și umilință, prin blândețe și cumpătate, prin înțelepciune de sus și nu de jos, și greu a fost să înțelegi, poporul Meu, că grea a fost și vremea în care te-ai născut și care te-a supus în ea. E mare lucrare omul lui Dumnezeu pe pământ, dar cine mai știe această lucrare? Cine, și unde s-o învețe omul? Vino la Mine, fiule, că n-ai de unde să înveți, tată. Cei ce s-au făcut învățători peste tine nu te învață tainele Mele, că nu le cunosc, nu cunosc smerenia și umilința și ascultarea și Duhul lui Dumnezeu. Se duce omul la învățător, la tămăduitorul de azi, și nu învață pe Dumnezeu omul, căci Domnul este întru umilință. Eu vă învăț pe voi un lucru mare, tată, și veți învăța din el cum să lucrați unul peste altul, și din zi în zi veți intra în Duhul Meu tot mai mult, iar Eu vă voi cuprinde, și voi veți vorbi de la Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, când Eu am lucrat între oameni, n-am lucrat ca învățătorii de azi, ca păstorii de azi. Mă uit, și nimeni nu lucrează ca Mine peste om. Dar pe tine, poporul Meu, te învăț să lucrezi ca Mine. Îți dau pilda cu samarineanca. Eu M-am întâlnit cu ea și i-am cerut să-Mi dea să bea din apa ei. Și dacă am făcut așa, am înviat-o pe fiica aceea. Nu M-am dat învățător, și M-am dat umilit și călător smerit, și prin smerenie am lucrat ca s-o izbăvesc de duhul ei. Care învățător mai face azi așa? Nimeni nu mai știe ce este umilința. Învățătorul e îngâmfat și dă sfaturi, și el nu le aude, el nu este pildă înaintea celorlalți, și nu mai e un rău mai mare ca acesta. Eu n-am făcut așa, Eu n-am lucrat așa. Eu, din Dumnezeu cum eram, M-am făcut om, dar omul se face dumnezeu peste om și se dă mare învățător, și nu este duh de umilință, duh de Dumnezeu. Eu i-am spus samarinencii: *«Dă-Mi să beau»*. Eu M-am lăsat cunoscut de ea și M-am smerit în fața ei cerându-i apă să bea, și duhul umilinței Mele a lucrat întru Tatăl, și a câștigat lui Dumnezeu pe fiica aceea, dimpreună cu mult norod din neamul ei. M-am făcut duhovnicul sufletului ei și ne-am mărturisit unul altuia ce am avut de mărturisit. Ea s-a mărturisit păcătoasă și credincioasă și umilită, iar Eu M-am mărturisit ca trimis al lui Dumnezeu, ca ajutor înaintea omului cu cărarea rătăcită.

Fiilor, fiilor, iată, în grădinița Mea cea de azi Eu am fii care au ascultat să lucreze ca Mine. Eu așa am spus: *«Mărturișiți-vă unii altora»*. Dar care duhovnic mai face așa ceva? Că toți se dau învățători și pe scaun stătători, și ei nu fac ce am făcut Eu prin umilință. În grădina Mea se lucrează cum am lucrat Eu. Duhovnicul își spune cel dintâi neputințele lui în fața fraților lui. Întâi se curăță el, și după aceea curăță cu Mine neputințele celorlalți dacă sunt neputințe. Duhovnicul trebuie să fie cel dintâi cunoscut, să se lase cunoscut prin umilință și nu să stea mare, căci cine nu face așa, acela nu este mare, acela nu poate da viață. Eu i-am spus samarinencei despre puterea și lucrarea Tatălui Meu întru Mine, dar mai întâi M-am umilit, mai întâi M-am plecat ei. Dar cel ce se numește azi duhovnic nu seamănă cu Cel ce a lăsat pe pământ această lucrare. N-ai să mai auzi pe nicăieri o așa cerească învățătură, fiule. Un duhovnic de al Meu face ca Mine și nu ca omul. Duhovnicul trebuie să fie cunoscut de inima celui ce bate la ușa sa. Un adevărat duhovnic își face sieși duhovnic pe tot fiul care vine la Dumnezeu pentru mărturisanie. Samarineanca n-ar fi avut încredere și sprijin în Mine dacă Eu nu Mă aplecam înaintea ei cerându-i apă să bea. Duhovnicul trebuie să se mărturisească înaintea celui ce vine la el, și apoi cel ce a venit. Duhovnicul nu este stăpân pe cel ce vine la el după cele de la Domnul. Duhovnicul este mărturisitor prin tot ceea ce face înaintea celor care vin până la el. Duhovnicul trebuie să se așeze ca o oglindă în care să-și vadă fața toți cei care vin la el. Dacă duhovnicul nu se descoperă

pe sine înaintea celui ce stă în fața lui, acela este altceva, nu este duhovnic. Acela știți ce este? Acela este un înșiruiitor de vorbe, de slavă lumească. Unul ca acela nu-l poate urca la Domnul pe cel ce coboară prin umilință venind spre duhovnic. De aceea omul nu poate urca. Omul care se mărturisește la preot nu poate urca și nu urcă spre Dumnezeu. De ce, tată, nu urcă? Nu urcă pentru că duhovnicul nu a coborât spre acela care vine și bate.

Ca să-i deschizi celui ce bate la ușa ta, asta înseamnă nu să-i deschizi, și să te deschizi tu spre el, așa cum Eu am lucrat cu samarineanca. Eu n-am folosit judecata peste fiica aceea, ci duh de pocăință am slobozit peste ea. Eu nu i-am spus să nu mai păcătuiască, și i-am spus să-Mi ceară apă, și Eu i-am dat dacă ea a cerut. Am făcut-o să-Mi ceară, și Eu M-am dat ei prin cuvânt. Așa trebuie să se dea și duhovnicul, așa cum Eu M-am dat. Dar în cel ce Eu nu stau din pricina îngustimii lui, acela nu poate fi duhovnic în numele Meu, ci este duhovnic în numele său.

Eu am făcut altfel de începătură odată cu începătura Mea cu poporul Meu cel nou de azi, cu tine, iubitul Meu popor. Eu, fiule, lucrez ca Mine în poporul Meu și nu ca omul care a învățat de la om. Cartea lui Dumnezeu nu se învață de la om, că omul bisericii Mi-a făcut Mie pătrăciță și Îmi spune să-Mi știu hotarul pus de el peste Mine. Eu am venit și am desființat legea care apăsa biserica, și iată iar lege care-Mi îngrădește Duhul Meu întru lucrarea Sa. Eu M-am făcut pâine și vin ca să Mă dau omului să Mă mănânce, și să fie ca Mine cel ce Mă mănâncă. Ca să Mă ia omul în el, de aceea M-am făcut pâine și vin, iar cel ce Mă ia, să se cunoască, să arate că M-a luat în el. Cine nu se cunoaște că M-a luat în el, acela M-a luat și M-a strivit înăuntrul său. M-am făcut pâine și vin, căci Dumnezeu este mare taină. M-am făcut cuvânt și am vindecat leproșii de lepră. Am rostit cuvânt și i-am vindecat, și toți au plecat, în afară de unul, care a stat să-Mi mulțumească așa cum tu, poporul Meu, ai rămas să Mă mulțumești pe Mine, ai rămas din cei mulți care au venit să-Mi ceară vindecare și putere și au plecat apoi cu puterea și au făcut rău cu ea, căci n-au rămas cu Mine cei pe care-i vindecasem.

Creștinii din primele veacuri, care veneau să-I slujească lui Dumnezeu, aceia lepădau păcatele trupești prin cele bune sufletești cu care veneau la Mine, dar poporul Meu care venea la cuvântul Meu, acela n-a lepădat păcatele, și a stat cu ele lângă cuvântul Meu și s-a strivit prin ele, căci a plecat înapoi la păcate. De aceea au plecat cei ce au plecat. Au plecat să slujească porcilor și vitelor și trupurilor lor, în loc să fi stat să-Mi slujească Mie, și Îmi aduc aminte de neamul gadarenilor care Mi-au spus să plec, de teamă că și-au pierdut în mare porcii lor. Mulți au plecat de lângă cuvântul Meu din pricina acestei plăgi care se numește carne, carne de porc, carne de vietate ucisă de mâna omului vreme de șapte mii de ani. O, dacă a luat omul din pomul cel ce era pus deoparte de Dumnezeu, dară din carne de vietate, cum să nu fi luat? Era la îndemâna lui, și omul a ucis vietatea și a luat-o moartă în pânțece, și a luat omul în pânțece și a născut ce a luat. Eu am venit și M-am făcut pâine și vin, ca să Mă ia omul în el și să Mă nască în el și să Mă crească în el, și să moștenesc în el cu împărăția Mea cea din facerea de la început, dar în om împărățește facerea cea de la om, căci și omul a făcut facere. A luat din facerea Mea și a făcut cu ea facerea lui, și s-a dat omul drept Dumnezeu, și nu mai am tron în om. Dar am tron în tine, copil născut prin cuvânt, și te-am luat în grădina facerii cea dintâi, în trăirea cea dintâi, și ți-am spus să nu mai cunoști păcatul și să nu mai fii cunoscut de păcat, și să iei în tine grădina cea de rai și să mănânci din pomul vieții și să fii viu.

Iată, poporul Meu, te-am luat de pe mâna învățătorilor care te învățau și care te hrăneau din mâna lor, că Eu am ajuns la mâna celor ce se pun învățători și aceia au pus stăpânire pe Mine și pe cele ale Mele, și Eu stau răstignit și întemnițat sub mâna lor și nu pot mișca din cuie, și nu pot ieși spre lucru prin gura și prin calea lor, că ei fac altceva cu Mine. Eu prin aceia am ajuns marfă de câștig pentru ei, și aceia stăpânesc mulțimile necunoscătoare, le stăpânesc sub numele de învățători ai lui Iisus Hristos. Acești învățători învață pe oameni dacă învață, dar pe ei nu se învață nicidecum. Ei nu fac ce am făcut Eu ca să îndumnezeiesc pe om. Ei zic că Mă păcălesc pe Mine, dar păcăleala a căzut pe capul lor, că Eu te-am întocmit pe tine și ți-am dat har, și în tine

Mă odihnesc, și am însemnat în vreme țăruiș nou și ungeră nouă și biserică așa cum am lucrat la începutul Meu între oameni, și am plecat din mijlocul slavei deșarte, care Mă pusese pe Mine la zid ca să se folosească de numele Meu peste ei. N-am mai putut purta înjosirea și închisoarea și crucea. Am rupt legăturile și am ieșit, și am născut din pietre fii, precum era scris în Scripturi, și Mi-am făcut odihnă în mijlocul tău, poporul Meu iubit. O, ce mult te-am iubit, dar înțelegi tu, oare, ce am făcut Eu pentru tine ca să te întocmesc? O, tată, cum să nu țipe cei ce M-au ținut în undiță pentru câștigul lor? Aceia își făceau ucenici pentru câștigul lor, dar tu Îmi faci Mie ucenici. Tu faci cerului fii, și Îi faci lui Dumnezeu împărăție nestricăcioasă și Mi-o dai să Mă odihnesc în ea, că Eu Mă odihnesc în tine, copil născut la sfârșit, născut din dureri și din mare necaz, și mereu îți spun să nu te temi, că Eu te ocrotesc și te iubesc, și Mă aplec în fața ta ca să-ți dau mâna și să te port de mână spre ziua cea neînserată care te așteaptă cu masă de sfinți, cu sobor de sărbătoare, căci sfinții îi așteaptă pe cei din urmă, după cum este scris în Scriptura care spune: *«Toți și toate așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu»*.

Îți spun mereu să fii curat, și ortodox să fii, și să nu fii ca sectanții, care nu sunt curați, că de aceea au plecat din biserică-mamă. Au plecat ca să nu fie curați, și de aceea o ponegresc pe mama Mea Fecioara, pentru că nu le place să fie curați. Iată, fiule, a venit clipa să-ți spun o taină frumoasă, că mare este taina creștinătății! Mare este taina bisericii în care sălășluiește Trupul și Sângele Fiului lui Dumnezeu, Care S-a arătat oamenilor prin Fecioară! Cine Mă iubește pe Mine, tot așa iubește și pe mama Mea Fecioară, care M-a născut din curățenie. Cine Mă iubește pe Mine și pe ea, acela iubește și fecioria, acela iubește și curățenia, și se face fecior și fecioară cel ce Mă iubește pe Mine și pe mama Mea Fecioară. Creștinul cel împlinit iubește fecioria și curăția și se ferește ca de iad și ca de moarte de pofta cea de la trup, care strică fecioria și curăția. Iată ce înseamnă ucenic al lui Iisus Hristos. Se bate lumea cu tine, poporul Meu, și se teme să nu o molipsești de curățenie și de feciorie, se teme că oprești căsătoriile și nașterea cea de la om, că lumea nu știe ce vreau Eu să aduc prin tine pe pământ. Eu prin tine aduc cerul pe pământ, și omul se teme de cer, că omul vrea să rămână cu poftă până în veac, până la venirea Mea. E vreme de pregătire mare, tată, și omul nu ia aminte prin tine, și se uită omul la trup și nu la cer ca să vin după cum este scris. Dar Eu îi spun prin tine omului că nu așa am voit să-l fac Eu pe om când am spus *«Creșteți și vă înmulțiți»*. Eu am vrut să înmulțesc pe om din cuvânt, dar omul n-a vrut, și a zis să se înmulțească prin poftă, prin trup, prin om, nu prin Dumnezeu. De aceea am lăsat botezul în numele Meu, ca să-l înfiez pe om prin botez, căci omul din păcate omenești se naște.

Iată, poporul Meu, în ziua aceasta de sobor de sfinți mama Mea Fecioară te îndeamnă s-o iubești și s-o iei înăuntrul tău cu Mine, fiule. Eu pe câți Mi i-am făcut ucenici am pus în ei și peste ei nepătimirea, și tot așa a lucrat și Fecioara mama Mea. Toți cei ce o hulesc pe mama Mea Fecioară, aceia nu iubesc curățenia și sfințenia. Toți cei ce nu iubesc curățenia, aceia n-o iubesc pe Fecioara mama Mea. Dar tu o iubești, precum Mă iubești pe Mine, că tu, poporul Meu, ești ucenicul Meu, și ai înțeles ce înseamnă să fii ucenic al lui Iisus Hristos, Cel din Fecioară. Am venit prin Fecioară spre judecata omului care se naște din om, că Eu, Domnul, nu așa am voit să se înmulțească omul, dar omul Mi-a stricat această lucrare curată și s-a făcut păcat peste ea, și păcatul se naște păcat, se naște de șapte mii de ani, iar Eu am rostit: *«Ajunge!»*, și mulți în tine M-au ascultat, Israele al lui Avraam, Israele român.

Eu trebuia să am un popor curat, dar omul lumii nu știe Scripturile venirii Mele. Nu le știu nici preoții bisericii. Ei știu de toate, numai Scripturile nu le știu. Ei știu să se dea învățători și duhovnici, dar iată ce vă spun Eu azi: fiilor, fiilor, una este să fii duhovnic, și tocmai la celălalt capăt este să fii duhovnicesc, ca să poți să fii duhovnic. Duhovnicul care nu este duhovnicesc înaintea Mea, acela este prooroc mincinos, așezat de la el citire în loc numit sfânt, și strică sfințenia locului sfânt unul ca acela, că Eu ridic pe cele ale Mele dacă le văd călcate sub picioare. Fiilor, fiilor, scrieți pe tăblița inimii voastre: una este să fii duhovnic, și alta este să fii

duhovnicesc, după asemănarea cu Iisus Hristos. Eu sunt blând și smerit cu inima, că una este să fii smerit, și alta este să fii smerit cu inima. Cel smerit e smolit și greu de purtat în spate, iar cel smerit cu inima, e blând și senin și ușor de purtat de către toți cei din jur. Unul ca acela nu este greutate pentru nimeni. Unul ca acela înduhovnicește pe toți prin trăirea Mea în el. De aceea, tată, la începutul bisericii, acum două mii de ani, preotul era ales din cetate, din mijlocul neamului său, ca să fie cunoscut bine, și era numit și pus slugă pentru neamul său înaintea lui Dumnezeu; slugă și nu stăpân cum este astăzi preotul. Astăzi vine câte unul de la cealaltă margine și se așează episcop sau preot peste loc necunoscut. O, aceasta este rânduială omenească și străină de cele lăsate de Dumnezeu. Nu așa a fost în poporul Meu, și a fost așa în poporul din lume, în biserica lumii, nu în cea a lui Iisus Hristos.

O, poporul Meu, o, neamul Meu pe care te-am întocmit și te-am cunoscut ca să Mă cunoști și tu pe Mine! M-am înrudit cu tine, fiule, și te-am numit fiul Meu, poporul Meu, și din mijlocul tău lucrez cu învățatori și cu slujitori, și îți voi mări neamul, și vei fi cunoscut, fiule, și vei fi numit poporul Domnului, așa cum te numesc Eu. Nu știi preoții de ce te numesc Eu pe tine Israel. O, tată, Israel înseamnă uns, asta înseamnă; înseamnă numele Meu. Pe Iacov l-a chemat Iacov, nu l-a chemat Israel, dar i-am pus acest nume pentru ca să fie din cer numele lui Avraam, Isaac și Iacov. Israel este numele ceresc al unșilor Mei, ori din ce popor ar fi ei, ori din ce neam de pe pământ ar fi. Acesta este numele cel făgăduit al celor ce vor iubi cerul pe pământ. Se miră preoții și arhierii de acest nume pus peste România, dar cine nu citește pe Dumnezeu, acela nu știe lucrarea lui Dumnezeu.

Israele, unsul Meu, ungerea ta să fie puterea Mea peste tine și să te stăpânească, și să stăpânești prin ea pe tot omul cel străin care ar da să ridice mâna asupra ta. Nimeni nu poate să te blesteme pe tine, că tu ești unsul Meu. Eu sunt Cel ce rostesc acest cuvânt. Amin.

Fiilor, fiilor, mărturisiți-vă unii altora toate cele dinăuntru ale voastre, așa cum Eu am poruncit, că oamenii au stricat această orânduială. Chiar dacă ei te fac sectă, chiar dacă se va spune că tu strici orânduiala bisericii, tu fă ce am spus Eu, că altfel nu vei găsi vindecare, fiule. Eu sunt Cel ce am spus: *«Mărturisiți-vă unii altora»*, și tot Eu sunt Cel ce am spus: *«Împăcați-vă cu pârâșii voștri încă de pe cale, până să ajungeți în fața Mea»*, că dacă nu veți face așa, cuvântul acesta va fi judecătorul. Aceste două spuse ale Mele sunt amândouă una. Trăiți-le pe acestea două într-o, și de veți face așa, nu-Mi veți mai chinui Duhul Meu.

La spovedanie nu vă mai jucați, tată. Vin îngerii răi cu tabloul mărturisaniei și Îmi arată că aveți păcate. Nu vă mai jucați, fiilor. Nu vă mai pârâți unii pe alții, nu mai faceți această urâciune. Dacă nu știți să fiți cu frică la acest scaun de mărturie, mai bine stați muți și cereți o rugăciune de împăcare cu Dumnezeu și de curățire de prostie, că iată, aștept creșterea cea deplină a ta, fiule din Israel. Tată, vreți să vin să vă învăț lecția aceasta? Eu pe copiii grădinii Mele i-am învățat la vreme totul. Eu peste ei am lucrat, că M-au lăsat să lucrez. Vreți, tată, să vin să vă învăț? Vreți, fiilor, să veniți să vă învăț? Eu aștept cuvântul vostru, tată. Cereți, și vă voi da, că e altceva când cereți. Am întrebat odată pe un fiu dacă vrea să Mă primească cu sfatul Meu peste el, și nu Mi-a răspuns fiul acela, și nu M-am dus dacă nu M-a primit, și se cunoaște că nu M-am dus și că nu M-a primit.

Israele, Israele, cheamă-Mă în neputințele tale ca să te învăț. Cheamă-Mă, și Eu vin. Învăța-te să Mă chemi și obișnuiește-te să Mă chemi, că Eu stau și aștept. Cheamă-Mă să te învăț să te rogi, să te învăț meșteșugul vindecărilor. Cheamă-Mă, tată. Să nu mai fie în seminția ta neputincioși, nici cu duhul, nici cu trupul. Cheamă-Mă să fac ordine pentru tine și peste tine, că Mă tem să vin Eu, Mă tem că nu Mă primești, Mă tem că te superi, Mă tem că te ascunzi de cele ce-ți spun, Mă tem de tine, fiule, că vorbești urât cu Mine. Eu sunt trimisul Tatălui, și am trimișii Mei în tine și peste tine, și cine nu-i primește pe ei, pe Mine nu Mă primește. Cine nu-i primește pe ei, cine nu înțelege limba Mea, care este pe limba lor, acela nu crede în coborârea Mea, în lucrarea Mea cu care sunt și lucrez prin fii și între fii și peste fii. Cheamă-Mă ca să vin! Cheamă-

Mă și vino! Vino să Mă înțelegi, tată, căci cei ce sunt fără de învățătură, fără de muștrare, aceia nu-Mi sunt fii, și se numesc fii de desfrâu cei ce nu fac după sfatul Meu.

Fiilor, nu stați răzleți cu inima unul de altul. Nu vă deosebiți unul de altul, că acesta este duh de mândrie, tată. Fiule tată, nu gândi de unul singur, și lasă-l pe celălalt să gândească pentru tine. Iată, iar repet cuvântul acesta: lasă-l pe celălalt să gândească pentru tine, căci ca să stai la învățat asta înseamnă și nu altceva. Te învăț frumos și doresc să crești mare și să știi să mănânci din blid, iar blidul este în fața ta, nu în tine. Blidul este blid, și tu ești tu, și sunt două lucruri față în față, nu sunt amândouă același lucru. Cine nu lucrează întru așa așezare, acela are în el duhul său și nu Duhul lui Iisus Hristos, că Eu am spus samarinencei: «*Dă-Mi să beau*». Așa și tu, fiule, să faci. Să ceri să bei de la cel din fața ta, că Eu așa am făcut. Cheamă-Mă să te învăț să semeni cu Mine în lucru. Cheamă-Mă să te învăț să nu te mai fâleşti, și să scapi din această cădere. Nu te lua după tine, și ia-te după Mine, iar Eu stau înaintea ta ca să te călăuzesc, și Mă întrupez ca să-ți arăt calea cu Mine. Eu îți zic ție: ferește-te de străini, tată, și stai cu poporul tău, cu poporul Meu din care te tragi după Duhul Meu, după alegerea și numirea Mea.

Nu te speria de cel ce te poreclește pe tine, și tu să crezi în Mine, fiule, că numai Eu grăiesc adevărul despre Mine și despre tine. Vin arhieriei să te ia în brațe, dar Eu nu te dau lor, pentru că tu ești al Meu, popor ales dintre cei ce te caută acum. Și te vor căuta tot mai mult, și te vor cere să rostești binecuvântare peste ei, dar tu să nu te rătăcești în lucrare și să nu treci peste Mine, fiule. Umblă în carte și vezi ce te-am învățat până acum și nu ieși din sfaturile Mele.

Fiilor, fiilor, cuvintele rostite nu se pot desființa. Ele au fost din timp rostite, ca să stea față în față cu cele ce se ridică împotriva acestor cuvinte. Lăsați cuvintele Mele să lucreze, iar voi să lucrați întru ele, căci taina cuvântului rostit este în mâna lui Dumnezeu, și Domnul o folosește. Cartea, fiilor, să nu stea închisă, căci voi trebuie să lucrați cele scrise în ea, și cu atenție să lucrați, căci cartea aceasta este o rostire peste cele ce sunt astăzi. Stați în dreapta Mea, că Eu lucrez deosebit în dreapta, precum în stânga deosebit lucrez. S-a împlinit păcatul lepădării de credință, căci lucrarea aceasta înseamnă Domnul Iisus Hristos, iar voi să fiți cumiți în ogradă, căci ograda voastră este Domnul Iisus Hristos și roadele Lui din ogradă.

Eu, Domnul Iisus Hristos, rostesc cuvânt, și zic: să fiu lucrat și să fiu pus pe blid înaintea ta, Israele, iar cine înțelege, să înțeleagă. Amin. Cine nu înțelege, să nu înțeleagă și să nu vândă, că Eu nu mai sunt de vânzare, Eu rămân în mijlocul poporului Meu. Amin. Am un bucătar tocmit, și voi veni să-l întreb dacă voiește să Mă asculte ca să Mă așeze pe blid pentru ca să fiu masă poporului Meu. Dar să lucrăm precum la început, căci pentru tine, poporul Meu, Eu am șters toată legea cea apăsătoare și am rămas numai Eu. Legea este pentru cei ce păcătuiesc, pentru cei ce fac nedreptate. Legea nu are ce căuta peste cei liberi. Legea se aplică acolo unde ea se calcă. În altă parte ea nu are cuvânt, iar Eu să nu fiu judecat de nimeni de pe pământ, căci singura lege care va mai rămâne va fi sfințenia în cer și pe pământ, și iubirea Mea peste omul cel nou.

Fericit ești tu, poporul Meu de azi, căci Eu așa am spus: «*Fericiți se vor numi cei ce ascultă cuvintele Mele și le împlinesc pe ele*». Tu ești acela despre care Eu am rostit prin Evanghelia Mea. Te-am numit fericit, mai presus decât pe mama Mea Fecioară, pentru că acum este vremea cuvântului rostit din cer, și fericiți se numesc cei ce cred această venire a Mea. Mi-a spus atunci cineva: «*Fericit pântecul care Te-a purtat și sânii pe care i-ai supt*», iar Eu am adăugat și am zis: «*Mai fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu crezându-l și împlinindu-l*». Ți-am ursit atât de mare fericire! Te-am numit fericit, poporul Meu, și fericită este Fecioara mama Mea, pentru cei ce ascultă cuvântul Meu, cuvântul Fiului ei. Ea nu s-a întristat pentru alegerea fericirii tale, și s-a bucurat pentru Mine că voi fi ascultat și crezut de tine prin cuvânt. Ea este cu Mine lângă tine și lucrăm la fericirea ta, că mare este cel ce crede cuvântul lui Dumnezeu din vremea aceasta. Eu sunt Cel ce am proorocit pe Cuvântul lui Dumnezeu, și iată, cuvântul se împlinește. Eu am venit, și tu ai crezut și ai ascultat, și ești fericitul cel proorocit de Mine, ești fiul cel pregătit de Mine pentru ca să întâmpini cuvântul Meu cel ce grăiește de deasupra ta. Fericit ești

tu, fiule poporul Meu, dar îți dai tu seama ce-ți spun Eu? Și dacă-ți dai, cum îți dai? O, să nu cazi din fericire prin mândrie, și să te umilești înaintea fratelui tău ca și înaintea Mea. Să nu te dai vrednic de darul pe care ți l-am dat, că de milă ți l-am dat. Ține-te strâns cu Mine și dărâmă din calea ta orice urmă de babilon. Strânge-te bine lângă Mine, ca să te simt aproape și să-Mi întind ocrotirea Mea deasupra ta.

E sărbătoare de sfinți și de părinți. E Verginica serbată de toți sfinții, și toți te așteaptă pe tine să ajungi cu bine pe vârful Golgotei Duhului Sfânt. E Golgota Duhului Sfânt sub pașii tăi, popor al lui Israel, iar tu ești crucea Duhului Sfânt, purtată de umerii Mei ce se strecoară în taină lângă tine ca să te ia pe umeri, popor iubit de Dumnezeu. Crucea este semnul biruinței, unealta sfințeniei și jertfa de iubire de la tine spre Mine. Tu ești cel ce duci crucea acestei vremi, alături de Mine pe drumul Golgotei Duhului Sfânt, care se sfârșește în vârf, și iată, vârful este cu voi, căci Domnul este vârful. Eu sunt Cel ce te-am purtat și Cel ce te-am ajutat, și te voi ocroti ca pe cel mic, și binecuvântarea Mea va fi peste tine până voi slobozi glasul cel din urmă care va așeza ziua cea neînserată peste cer și peste pământ într-o înnoirea lor.

Pecetea binecuvântării să stea peste tine, iar cortul Duhului Sfânt să te acopere pe tine, popor ursit să fii fericit cu Domnul Dumnezeuul tău. Lasă-te de robie, tată, că ești liber. Robia să n-o iubești, și trage-te de sub ea, că tu ești liber, poporul Meu. Ce este robia, fiule? Ne vom întâlni iar, și tu vei veni să-Mi răspunzi la acest cuvânt, și îți voi cerceta înțelepciunea și ascuțimea ei.

Israele, Israele, Domnul Iisus Hristos te binecuvintează într-o serbare de sfinți în sobor sărbătorit. O, ce sărbătoare, o, ce bucurie pe sfinți! Poruncesc sfinților și îngerilor să vegheze peste tine, să te ocrotească din partea Mea, să te vestească, tată, la cei din lume, și vei vedea ce este acest cuvânt, că Eu îl voi împlini în sfinții Mei.

Verginica te binecuvintează cu iubirea ei, cu grija ce ți-o poartă și cu dorul ce ți-l poartă. Mama Mea Fecioară lucrează tot așa peste tine, și te păzește și face minuni cerești pentru tine, poporul Meu. Iar Tatăl Meu și al tău Se bucură și Își întinde dreapta peste tine și o ține deasupra ta până la bucuria cea mare. Tu ești binecuvântatul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să nu ieși de sub mâna Tatălui Meu, că Eu te am în fața Lui și te mărturisesc poporul Meu și zic: pace ție, iubitul Meu popor, și dă-Mi să beau din apa ta! Amin, amin, amin.

05/18-06-1995